॥ भीमसेन उवाच ॥ एवमस्मिन् कृतं विद्यां यदि नाहं धनञ्जय। दीप्तेऽग्नौ सहितौ बाहू निर्द्दहेयं बलादिव। २२६०

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथा तान् दुःखितान् दृष्ट्वा पाण्डवान् धृतराष्ट्रजः। क्लिश्यमानाञ्च पाञ्चालीं विकर्ण इदमब्रवीत्।

याज्ञसेन्या यदुक्तं तद्वाक्यं विब्रूत पार्थिवाः। अविवेकेन वाक्यस्य नरकः सद्य एव नः।

भीष्मश्च धृतराष्ट्रश्च कुरुवृद्धतमावुभौ। समेत्य नाहतुः किञ्चिद्विदुरश्च महामतिः।

भारद्वाजश्च सर्व्वेषामाचार्य्यः कृप एव च। कुत एतावपि प्रश्नं नाहतुर्द्विजसत्तमौ।

ये त्वन्ये पृथिवीपालाः समेताः सर्व्वतो दिशं। कामक्रोधौ समुत्सृज्य ते ब्रुवन्तु यथामति। २२६५

यदिदं द्रौपदी वाक्यमुक्तवत्यसकृच्छुभा। विमृश्य कस्य कः पक्षः पार्थिवा वदतोत्तरं।

एवं स बहुशः सर्व्वानुक्तवांस्तान् सभासदः। न च ते पृथिवीपालास्तमूचुः साध्वसाधु वा।

उक्त्वा ऽसकृत्तथा सर्व्वान् विकर्णः पृथिवीपतीन्। पाणौ पाणिं विनिष्पिष्य निश्वसन्निदमब्रवीत्।

विब्रूत पृथिवीपाला वाक्यं मा वा कथञ्चन। मन्ये न्यायं यदत्राहं तद्धि वक्ष्यामि कौरवाः।

चत्वार्य्याहुर्न्नरश्रेष्ठा व्यसनानि महीक्षितां। मृगया पानमक्षाश्च ग्राम्ये चैवातिरक्तता। २२७०

एतेषु हि नरःसक्तो धर्म्ममुत्सृज्य वर्त्तते। तथायुक्तेन च कृतां क्रियां लोको न मन्यते।

तदयं पाण्डुपुत्रेण व्यसने वर्त्तता भृशं। समाहूतेन कितवैरास्थितो द्रौपदी पणः।

साधारणी च सर्व्वेषां पाण्डवानामनिन्दिता। जितेन पूर्व्वञ्चानेन पाण्डवेन कृतः पणः।

इयञ्च कीर्त्तिता कृष्णा सौबलेन पणार्थिना। एतत्सर्व्वं विचार्य्याहं मन्ये न विजितामिमां।

एतच्छ्रुत्वा महान्नादः सभ्यानामुदतिष्ठत। विकर्णं शंसमानानां सौबलञ्चापि निन्दतां। २२७५

तस्मिन्नुपरते शब्दे राधेयः क्रोधमूर्च्छितः। प्रगृह्य रुचिरं बाहुमिदं वचनमब्रवीत्।

॥ कर्ण उवाच ॥ दृश्यन्ते वै विकर्णेह वैकृतानि बहून्यपि। तज्जातस्तद्विनाशाय यथाऽग्निररणीप्रजः

एते नकिञ्चिदप्याहुश्चोदिता ह्यपि कृष्णया। धर्म्मेण विजितामेतां मन्यन्ते द्रुपदात्मजां।

त्वन्तु केवलबाल्येन धार्त्तराष्ट्र विदीर्य्यसे। यद्ब्रवीषि सभामध्ये बालस्थविरभाषितं।

न च धर्म्मं यथावत्त्वं वेत्सि दुर्य्योधनावर। यद्ब्रवीषि जितां कृष्णां न जितेति सुमन्दधीः। २२८०

कथं ह्यविजितां कृष्णां मन्यसे धृतराष्ट्रज। यदा सभार्य्यां सर्व्वस्वं न्यस्तवान् पाण्डवाग्रजः।

अभ्यन्तरा च सर्व्वस्वे द्रौपदी भरतर्षभ। एवं धर्म्मजितां कृष्णां मन्यसे न जितां कथं।

कीर्त्तिता द्रौपदी वाचा अनुज्ञाता च पाण्डवैः। भवत्यविजिता केन हेतुनैषा मता तव।

मन्यसे वा सभामेतामानीतामेकवाससं। अधर्म्मेणेति तत्रापि शृणु मद्वाक्यमुत्तमं।

एको भर्त्ता स्त्रिया देवैर्व्विहितः कुरुनन्दन। इयं त्वनेकवशगा बन्धकीति विनिश्चिता। २२८५

अस्याः सभामानयनं न चित्रमिति मे मतिः। एकाम्बरधरत्वं वाऽप्यथ वाऽपि विवस्त्रतां।

यच्चैषां द्रविणं किञ्चिद्यच्चैषा ये च पाण्डवाः। सौबलेनेह तत्सर्व्वं धर्म्मेण विजितं वसु।

दुःशासन सुबालोऽयं विकर्णः प्राज्ञवादिकः। पाण्डवानाञ्च वासांसि द्रौपद्याश्चाप्युपाहर।

तच्छ्रुत्वा पाण्डवाः सर्व्वे स्वानि वासांसि भारत। अवकीर्य्योत्तरीयाणि सभायां समुपाविशन्।